NECESITATEA PROTEJĂRII MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Director adjunct, Prof. DELIA PĂRĂU

diul înconjurător este elementul esențial al existenţei umane. Protejarea acestuia trebuie să constituie o prioritate în preocupările noastre deoarece starea mediului înconjurător ne influenţează direct viaţa şi sănătatea.

Protejarea mediului înconjurător a apărut ca o problemă a omenirii atunci când omul a cucerit întreg spaţiul Terrei, prielnic vieţii. Bogăţiile şi resursele naturale au fost afectate în aşa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiţii primordiale existenţei umane, cum ar fi aerul sau apa, dau semne de otrăvire.

Omul a înţeles că este parte din natură, că Planeta Pământ şi resursele ei sunt limitate, că aceasta funcţionează ca un sistem şi că dereglările produse într-un loc,pot avea urmări pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunţa însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice, mai ales acum, în secolul al XXI-lea. Menţinerea unei bune calităţi a mediului constă în exploatarea conștientă și sustenabilă a acestuia, astfel încât să se poată regenera şi conserva în permanenţă.

În urmă cu aproximativ 200 de ani au apărut primele iniţiative de ocrotire a mediului, din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariţie. Cu timpul, însă, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat.

Primele semne clare de îmbolnăvire a planetei, cum ar fi: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului şi a solului, datează din anul 1970.

Pentru ca Terra să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie să fie în concordanță cu legile naturii. Acţiunea mediului poluant asupra organismului uman este complexă și foarte variată. Ea poate merge de la un simplu disconfort până la perturbări puternice ale stării de sănătate şi chiar pierderea de vieţi omeneşti. Aceste efecte au fost sesizate de-a lungul vremii, însă omul a rămas tot iresponsabil faţă de natură. Efectele acute au fost primele asupra cărora s-au făcut cercetări privind influenţa poluării mediului asupra sănătăţii populaţiei. Ele apar ca urmare a concentrației mari a poluanţilor din mediu, cu repercusiuni puternice asupra organismului uman. Efectele cronice reprezintă formele de manifestare cel mai des întâlnite ale acţiunii poluării mediului asupra sănătăţii. Acestea se datorează faptului că, în mod obişnuit, diverşii poluanţi existenţi în mediu nu ating cote foarte ridicate pentru a produce efecte acute, dar prezenţa lor, continuă, chiar la concentraţii mai mici, nu este lipsită de consecinţe nedorite. Efectele cronice, generate de poluarea mediului înconjurător, au însă o deosebită, importanţă sub aspect economic şi social.

Cunoaşterea efectelor poluării, mediului asupra sănătăţii umane a condus la nevoia impunerii unor măsuri de protecţie a mediului

înconjurător. S-a afirmat că toate efectele asupra sănătăţii, oamenilor arătate mai sus sunt rezultatul ruperii echilibrului dintre organismul uman şi mediul înconjurător. Bineînţeles că starea mediului înconjurător, ce depinde numai şi numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viaţa si sănătatea. Este nevoie de mai multă responsabilitate şi atenție din partea fiecărui cetăţean pentru a putea trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apa curată şi pentru a putea folosi condiţiile de viată pe care ni le oferă natura. Însă, se pare ca oamenii tratează cu neglijenta acest aspect important al vieţii lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare şi distrugere a mediului, şi, implicit, la distrugerea sănătăţii fiecăruia dintre noi.

Măsuri de protecţie ce ar trebui implementate:

1. **Reducerea consumului de energie**. Un pas uriaș pentru salvarea Terrei ar fi reducerea semnificativă a consumului energetic. Acest aspect ar însemna înlocuirea combustibililor fosili cu panouri solare sau centrale eoliene.

2. **Regula „Cei trei R”**- Reducere, Refolosire şi Reciclare - au devenit sloganul secolului al XXI-lea, fiind posibilă îmbunătăţirea calităţii vieţii la aplicarea celor trei R. Milioane de tone de gunoi produse în ţările industrializate sunt reciclate anual, recuperându-se materii prime şi degajând astfel aşezările umane de gunoaie. Deşeurile ajung sa fie refolosite după tratarea şi repunerea lor în circuitul economic sub „altă formă".

3. **Conduceţi mai puţin şi mai deştept**. Automobilele sunt principali factori de emisie pentru bioxidul de carbon din atmosferă şi a numeroşi agenţi poluanţi. Pentru reducerea deplasărilor cu maşina personală, folosiţi transportul în comun ori de câte ori este posibil şi dacă vă permiteţi, cumpăraţi-vă un automobil ”verde”.

4. **Plantaţi copaci**. Cea mai simplă și, totodată, cea mai bună metodă pentru reducerea bioxidului de carbon din atmosfera este plantarea de copaci. Ei contribuie la ”curățarea” aerului, eliminând oxigen şi consumând bioxidul de carbon. Pierderea pădurilor reduce dramatic şansele noastre de a respira un aer mai curat.

Condițiile necesare vieții ne sunt asigurate de mediul, însă depinde de noi, oamenii, dacă dorim să folosim aceste elemente esenţiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieţii noastre. Poluarea planetei se agravează de la o zi la alta, și totuși omenirea nu acordă interes acestui proces nociv. Ocrotirea planetei este o problemă mondială şi fiecare dintre noi trebuie să-şi asume această responsabilitate.

Bibliografie

- Anghelache, C., Anghel, M.G. (2017); *Analysis of the environmental impact of waste in EU member states*, Annals of the „Constantin Brâncuşi” University of Târgu Jiu, Economy Series, Special Issue, volume II/2017, „Academica Brâncuşi” Publisher, 5-11;
- http://www.naturalist.ro/viata-si-sanatate/ un-mediu-curat-o-viata-sanatoasa/.

De-ale profesorilor

O pictură parfumată cu vibrări de violet

Primăvara la Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură „Casa Verde”

(Fotografii - prof. Alina Balint)

PANDEMIA DIN LUME, PRIMĂVARA DIN NOI

Prof. ALINA ULEU

Meditând la ce m-aș putea referi în acest articol, m-a bătut gândul să aștern câteva rânduri despre situația paradoxală pe care o trăiesc mulți dintre noi: comportamentul generat de pandemie, cu tot ceea ce implică aceasta (izolare, autoprotecție și protecție socială) și trăirile sufletești determinate de apropiata sosire a primăverii. Și ce poate fi mai frumos decât curtea școlii noastre primăvara, când explozia verdelui crud ne inundă ochii, când florile delicate și misterioase ale magnoliilor ni se dezlăvuie ca niște *"zâne lenoase"*, vorba lui Odobescu, când, în mijlocul lui mai, parfumul de tei farmecă nările.... toate acestea vor fi, probabil, și în acest an, poveste....

... plânge curtea școlii după urmele pașilor elevilor, cei care dau sens și substanță unui asemenea lăcaș, pepinieră a viitoarelor minți de mai târziu de la talpa țarii.

Și, pe fondul acestei profunde și reale mâhniri, mă mai frământă un gând tulburător: cum primăvara înseamnă poezie și cântec, în ce fel poezia mai cucerește sufletele și inimile tinerilor? În goana nebună pentru cucerirea unei redute, bacalaureatul, chiar și noi, profesorii, uităm să insuflăm elevilor pasiunea pentru poezie și muzică...

Și uite-așa, dacă tot avem poeți canonici în programa de bacalaureat, m-am gândit să aleg câteva versuri despre doamna cea frumoasă,

PRIMĂVARA. Și, asociind picturi celebre versurilor, minunea devine desăvârșită.

Eminescu - *"Şi era ploaie cu senin"*

"Şi era ploaie cu senin
Senin cu ploaie,
Salcâmii ramurile-nchin
Şi le îndoaie.
Acuma tot ei înfloresc
De primăvară
Şi-un dulce miros răspândesc
În dalba sară. (…) "

(Ion Andreescu -*"Pomi înfloriţi")*

Bacovia - *"Nervi de primăvară"*

"Primăvară…
O pictură parfumată cu vibrări de violet.
În vitrine, versuri de un nou poet,
În oraș suspină un vals din fanfară.

O nouă primăvară de visuri și păreri…"

Theodor Pallady - ***"Natură statică cu mărgăritar"***)

Tudor Arghezi - "***Bună dimineața, Primăvară!"***

"A! Bună dimineața, Primăvară!
Iar proaspătă te-ntorci în țară,
Tu fragedă, și ea întinerită.

În țară din răspântii verzi, fii binevenită.
Te așteptă cu cofa plină
De rouă nouă și lumină.
Te-ntimpină-n cămașă de in și borangic,
Tivită cu chenare de iederă și spic,
Pe poale cu garoafe și cu văpăi de mac,
De boance și crăițe, și-albastre flori de ac,
Împodobită toată, de marea sărbătoare,
În asteptarea-n luncă a scumpei surioare. (…)"

(Nicolae Grigorescu - *"Primăvara"*)

Lucian Blaga - "*Primăvara*"

"*A cunoaste. A iubi.*
Înc-o data, iar si iară,
a cunoaște-nseamnă iarnă,
a iubi e primavară.

(…) Printre flori și-n mare iarbă,
patima fără păcate
ne răstoarnă-n infinit,
cu rumoare și ardoare
de albine re-ncârnate.
Înc-o dată, iar și iară,
a iubi e primăvară."

(Ștefan Luchian -*"Primăvara (două muze)"*)

Nichita Stănescu - "*Primăvară*"

"(…) Te stingi încet din mine, iară
sub piept loveşte-n caldarâm o minge
şi ziua pe trotuare se prelinge,
lăsând în urmă-i iz de primăvară. (…)

Un orizont pierdut, cu buze roşii
sărută-n creştet noaptea pe hotare
Cocoarele revin din depărtare
şi mor în primăvară ofticoşii..."

... și, dacă la aceste versuri mai adăugăm și putină muzică, obținem efectul maxim a ceea ce artele ne-au oferit mai frumos, prin intermediul genialilor ei creatori:

Antonio Vivaldi - *"Primăvara"* (https://www.youtube.com/watch?v=8aHfdHiRJdc&ab_channel=Richy7293),

Johan Sebastian Bach (https://www.youtube.com/watch?v=j4yk2Otwk3Q&ab_channel=MusicaAnna),

Beethoven – *"Frühling"* (https://www.youtube.com/watch?v=2vxUcX7kG4g&ab_channel=%E2%98%86TheCrazyStar%E2%98%86)

„Să dăm primăverii ce-i al primăverii și sufletului ce-i al sufletului!"

„Dacă nu ne prea putem bucura de primăvara de afară, să lăsăm să înflorească în noi setea de bine, frumos, adevăr și divinitate."

Bibliografie

- http://creedromania.wordpress.com/2009/08/30/importanta-protejarii-mediului-inconjurator/.
- http://www.araum.ro/studii-mentinere-mediu/.

MAGNOLIA

Prof. ing. ALINA BALINT

Magnolia este cunoscută în Asia încă din anul 1083, fiind folosită și în tratarea unor boli. Numele plantei provine de la botanistul francez **Pierre Magnol**, ea fiind descoperită de un al botanist francez, Charles Plumier, pe insula Martinique din Franța. Magnolia este un arbust foarte apreciat în țara noastră,care iubeste soarele și spațiile libere. Frunzele magnoliei sunt simple, acute, alterne, caduce sau persistente și ovale. Florile acestui arbust sunt mari, solitare și hermafrodite. Ele pot fi de culoare roz, alb, violet, albastru sau verde-gălbui. Fructele acestui arbust sunt în formă de con.

SPECII DE MAGNOLII

Magnolia aparține familiei Magnoliaceae, cuprinzând aproximativ 200 de specii de arbori și arbuști.

MAGNOLIA KOBUS

Magnolia Kobus este o specie de magnolie cu flori albe care apar cel mai devreme, adică imediat după ieșirea din iarnă. Este un arbore decorativ cu frunzișul căzător. Frunzele sunt de mărime mijlocie ce cresc sub formă obovată, ascuțită, în nuanțe de verde închis, iar toamna ele devin galbene. Florile sunt mari, albe și plăcut parfumate. Este un arbore de talie medie, înălțimea lui putând ajunge la 10 metri.

În perioada de înflorire, florile devin extrem de atrăgătoare: accestea se deschid în luna mai și aprilie.

Acest arbore adoră lumina naturală astfel că plantarea lui trebuie sa fie doar în spații foarte luminoase. Acest soi se poate planta în grădini sau parcuri, fiind un arbore decorativ.

Magnolia Soulangeana (foto: Alina Balint)

MAGNOLIA SOULANGEANA

Magnolia Soulangeana este cea mai cultivată specie de magnolie, este un arbust de dimensiuni mici și nu crește mai înalt de 2-3 metri. Aceasta înflorește foarte devreme, în luna Aprilie și se adaptează foarte ușor oricărui climat, dacă acesta nu este foarte arid. Magnolia Soulangeana are flori mari, diametrul lor poate ajunge la 10 centimetri.

Magnolia Kobus (foto: Alina Balint)

UDAREA

În general, apa ce provine de la ploi este suficientă pentru arbuștii care au și strat protector, dar în zonele unde precipitațiile sunt

mai reduse, se recomandă udarea, aceasta se face săptămânal, dar cu mare grijă deoarece plantele pot fi înecate.

ÎNMULȚIREA

Se face în două moduri:
- prin semințe;
- prin țesut vegetal (butași sau lăstari noi).

Prin înmulțirea prin țesut vegetal se obține o nouă plantă identică din punct de vedere gentic cu mama-plantă. Înmulțirea prin semințe este mai des folosită de cultivatori, pentru că prin această metoda se dezvoltă noi hibrizi.

FERTILIZAREA

Dacă magnolia a fost plantată în pământ fertil și cu calitate îmbunătățită frecvent cu materii organice, atunci arbustul are rareori nevoie să fie tratat cu substanțe fertilizatoare.

MOMENTUL PLANTĂRII

Cel mai bun moment de plantare al magnoliei este primăvara devreme, înaine ca primele frunze să apară. Locul ales trebuie să fie destul de mare, un cerc cu diametru de aproximativ 3,5 m. Pământul trebuie să fie ușor drenabil, lutos, dar bogat în materii organice, compost sau îngrășăminte de frunze. După ce se așază arbustul în groapa executată, se toarnă pământ de jur - împrejurul plantei, se tasează ușor (pentru a nu răni rădacinile), se fixează alături de un punct de susținere, cum ar fi: un băț sau un spalier care, după un an de zile, se înlătură.

TĂIEREA

Acestă operație nu este nu este necesară, deși se poate executa pentru a reduce dimensiunea coroanei.

BOLI ȘI DĂUNATORI

Magnolia suferă rareori de pe urma atacului insectelor și bolilor, există totuși un mic număr de boli care apar la magnolie: ofilirea, uscarea trunchiului, boala albă, puricii frunzelor etc.

ALTE SPECII DE MAGNOLIE

Magnolia stellata

Magnolia liliflora Nigra

Magnolia sieboldii

Bibliografie

- www Grădinamea.ro-Portal verde pentru casă și grădină;
- Gazeta de Agricultură, 15 Martie 2018;
- Pestre.ro;
- Royal plant, Arbori și arbuști decorativi;
- en.m.wikipedia.org

MATEMATICA PRIN JOC

Prof. SANDA PREDA

Prezenţa factorului afectiv creat prin situaţia de joc are întotdeauna efecte benefice asupra activităţii elevului. Jocul creează condiţii favorabile dezvoltării copilului, facilitează procesul de însuşire a cunoştinţelor, poate servi ca bază pentru cele mai multe conduite motivate. Prin joc, copilul descoperă şi cunoaşte lumea înconjurătoare, reflectă viaţa şi activitatea adulţilor, pe care o imită într-un mod specific.În ceea ce priveşte structura psihologică, orice tip de joc constituie o îmbinare a componentelor intelectuale cu cele afectivmotivaţionale. Structura şi conţinutul jocului didactic sunt bine organizate, subordonate particularităţilor de vârstă şi sarcinii didactice, se desfăşoară după anumite reguli şi la momentul ales de catre cadrul didactic, sub directa lui supraveghere, rol important căpătând latura instructivă, elementele de distracţie nefiind decât mediatori ai stimulării capacităţilor creatoare. Jocul îl determină pe elev să înveţe cu plăcere, să devină mai interesat faţă de activitatea ce o desfăşoară, cei timizi devin cu timpul mai volubili, mai activi, mai curajoşi şi capătă mai multă încredere în capacităţile lor, mai multă siguranţă şi rapiditate în răspunsuri. Prin conţinutul şi modul cum se desfăşoară, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de motivare a elevilor pentru a se implica în activitate şi a-şi canaliza întreaga energie spre îndeplinirea sarcinii, cu alte cuvinte, pentru a-şi menţine concentrată atenţia pe parcursul întregii sale desfăşurări.

În general, un exerciţiu sau o problemă de matematică poate deveni joc didactic matematic dacă îndeplineşte următoarele condiţii:

− realizează un scop şi o sarcină didactică din punct de vedere matematic;

− foloseşte elemente de joc în vederea realizării sarcinii propuse, cum sunt întrecerea individuală sau pe grupe de elevi;

− recompensarea rezultatelor bune şi penalizarea greşelilor comise de către cei antrenaţi în rezolvarea exerciţiilor sau a problemelor propuse;

− foloseşte un conţinut matematic accesibil, atractiv şi recreativ, prin forma de desfăşurare, prin materialul didactic ilustrativ etc;

− utilizează reguli de joc, cunoscute anticipat şi respectate de către elevi.

Jocurile didactice îmbrăcând o formă atractivă, trezesc interesul elevului pentru îndeplinirea sarcinii didactice şi întreţin efortul necesar executării lui. Ele se pot executa în multiple variante. Variantele pot cuprinde sarcini asemănătoare, diferenţa fiind dată de gradul de dificultate în funcţie de vârsta sau nivelul de cunoştinţe.

Jocul didactic, ca metoda, accentuează rolul formativ al activităţilor de învăţare matematice prin: exersarea operaţiilor gândirii (analiză, sinteză, comparaţie, clasificare, ordonare, abstractizare, generalizare, concretizare); dezvoltă spiritul de iniţiativă, de independentă, dar şi de echipă; formează deprinderi de lucru corect si rapid; favorizează însuşirea conştientă, temeinică, într-o formă accesibilă, plăcută şi rapidă a cunoştinţelor matematice.

PROCESUL MEMORANDIȘTILOR

Prof. dr. EUGEN MIOC

Conferința națională de la Sibiu, desfășurată între 12-14 mai 1881, a constituit actul de naștere al Partidului Național Român. Din cei 155 de delegați participanți, 52 erau din părțile bănățene. În cadrul conferinței, Vincențiu Babeș a prezentat un raport în care a făcut o analiză obiectivă a situației social-politice grele create românilor din Austro-Ungaria prin politica cercurilor guvernamentale maghiare. Ordinea de zi a cuprins următoarele probleme: stabilirea atitudinii alegătorilor români față de alegerile dietale proxime; organizarea Partidului Național pe baza legilor existente; stabilirea unui program de acțiune comună pentru toți românii din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș.

După mai multe dezbateri privitoare la atitudinea pe care trebuia să o adopte partidul nou creat față de viitoarele alegeri, s-a hotărât că, pentru românii din Transilvania, este oportună rezistența pasivă, adică neparticiparea la alegeri, iar pentru cei din Banat, Crișana și Maramureș participarea la alegeri, adică activismul politic. Nu toți fruntașii români, participanți la conferință, au fost de acord cu linia directoare a P.N.R. Au fost și voci care au propus, pe baza principiului solidarității naționale, „ori activitate pentru toți, ori pasivitate pentru toți".

Conducerea partidului era asigurată de un comitet alcătuit din 11 membrii, al cărui președinte a fost ales Partenie Cosma. Primul punct al programului noului partid a fost cel referitor la recâștigarea autonomiei Transilvaniei. Celelalte puncte se refereau la introducerea limbii române în administrație și justiție în toate ținuturile locuite de români, numirea românilor în posturi administrative, revizuirea legii naționalităților, autonomie școlară, elaborarea unei legi pe baza sufragiului universal etc. Acest program a stat la baza activității P.N.R. până în anul 1905. Următoarele două conferințe naționale ale P.N.R., desfășurate tot la Sibiu în anii 1884 și 1887, au hotărât susținerea pe mai departe a programului național în tot cuprinsul său. În plus, la Conferința din 1887, s-a hotărât extinderea pasivității și asupra Banatului, Crișanei și Maramureșului, zone în care populația românească participase până atunci la alegeri. La cea de-a patra Conferință națională a P.N.R., desfășurată la Sibiu în anul 1890, au apărut divergențe între cei care susțineau înaintarea grabnică a „Memorandului" Curții de la Viena și gruparea bănățeană, condusă de Alexandru Mocioni și Vincențiu Babeș, care susțineau că nu este încă momentul oportun.

În 1892 se împlineau 100 de ani de la Supplex și 25 de ani de când Transilvania fusese unită cu Ungaria, în anul 1867. Prin urmare, conducerea P.N.R. a hotărât să marcheze aceste două evenimente printr-o acțiune de protest care să trezească conștiința națională și, în același timp, să atragă atenția lumii occidentale asupra soartei ingrate a românilor din Monarhia Austro-Ungară. În cele din urmă, înaintarea „Memorandului" Curții de la Viena a fost corelată cu acțiunile regelui Carol I al României și a diplomaților de la București pentru prelungirea tratatului semnat de România cu Tripla Alianță în anul 1883.

Gruparea bănățeană, care se opusese înaintării grabnice a „Memorandului", a fost înlăturată din Comitetul P.N.R. și, la 28 mai 1892, o delegație alcătuită din 300 de oameni, reprezentând toate categoriile sociale ale românilor din Ungaria, a prezentat Curții de la Viena textul „Memorandului". După cum bine se

știe, împăratul Franz-Iosif a remis plicul nedesfăcut guvernului maghiar iar acesta l-a restituit lui Ioan Rațiu, președintele P.N.R. Se părea că mișcarea memorandistă nu își va atinge scopurile și se va încheia cu un fiasco. Publicarea în presă a „Memorandului", în limbile maghiară, germană, franceză, italiană și română, a atras însă atenția opiniei publice și, implicit, represaliile autorităților maghiare. Acestea consideră actul „delict de presă" și îi fac răspunzători pe cei 25 de membrii ai Comitetului de conducere al P.N.R. în frunte cu Ioan Rațiu. Ei sunt acuzați de agitație contra legilor Statului Maghiar și sunt aduși pe banca acuzării. Prin urmare, la data de 25 aprilie/7 mai 1894, începe faimosul Proces de la Cluj (Procesul memorandiștilor).

Încă înainte de începerea procesului, Comitetul Central al P.N.R. a publicat în presă o serie de precizări în legătură cu mișcarea memorandistă: „Memorandul" este opera Partidului Național Român din Transilvania și Ungaria; prezentarea acestuia împăratului s-a făcut pe baza hotărârilor luate în unanimitate din partea întregului Partid Național, reprezentat prin delegații prezenți la Conferința națională, ținută la Sibiu în 20 și 21 ianuarie 1893; deoarece aceștia reprezintă națiunea română, procesul de la Cluj este „un proces intentat națiunii române".

Membrii Comitetului Național al P.N.R. au fost însoțiți la Cluj de mai multe mii de români veniți din zonele apropiate. Într-o serie de orașe din Banat și Transilvania s-au organizat mitinguri de protest. În toate orașele și satele locuite de români s-a organizat serviciu religios. S-au trimis telegrame împăratului-rege Franz-Iosif, atrăgându-i-se atenția asupra persecuțiilor la care este supus elementul român sub stăpânirea maghiară. În același timp au avut loc manifestații de simpatie ale românilor din Regat față de cei inculpați. În toate gările pe unde au trecut, în drumul spre Cluj, conducătorii P.N.R. au fost întâmpinați de români cu manifestații de simpatie. În prima zi a procesului, atmosfera creată în sală de populația românească a fost de nedescris. Pe străzile Clujului s-au adunat cel puțin 20.000 de români care i-au aclamat pe acuzați. Între românii veniți să-i susțină pe acuzați și populația maghiară din oraș au avut loc și unele incidente de stradă.

Odată cu începerea procesului, jurații maghiari au afirmat în fața avocaților apărării că „nu dragostea de patrie și interesul pentru cauză" i-au adus pe miile de români la Cluj, ci ei au fost mituiți „cu pițulă și cu palincă". Au avut loc apoi vii dezbateri dacă avocații apărării și inculpații au voie sau nu să vorbească, în timpul procesului, în limba română. Apoi, jurații au fost acuzați de avocații români că au venit la proces cu păreri preconcepute, animați de ură națională și, prin urmare, vor judeca cu părtinire. Avocatul Amos Frâncu, apărătorul lui Ioan Rațiu, exemplifică cazul juraților Gajzago Mano și Bogdán Péter care au împrăștiat apeluri tipărite în care Ioan Rațiu era acuzat ca „trădător și conspirator în contra integrității țării (Ungariei n.n.)… Rațiu, care și-a ridicat mâinile sacrilege în contra patriei și a iscodit ideea Memorandului nu poate scăpa de răzbunarea faptei sale". Avocații apărării sunt permanent hărțuiți de procuror și amendați dacă folosesc cuvinte nepotrivite. Sub motivul că intenționat vor să lungească procesul, nu li se permite să-și țină pledoariile. Simțindu-se ofensați de această atitudine, ei renunță la apărare și se retrag în bloc.

În ședința a VI-a a Tribunalului, din data de 11 mai 1894, a luat cuvântul Ioan Rațiu, președintele P.N.R. El face un scurt istoric al elaborării „Memorandului" în urma mai multor conferințe naționale, începând din anul 1881. La aceste conferințe au fost prezenți delegați trimiși de întregul popor român din Transilvania și Banat. Prin urmare „Memorandul" „este expresia voinței tuturor românilor… Chiar dacă ar trebui să admitem că cuprinsul acestui Memorandum constituie un delict, el este opera nu numai a membrilor Comitetului P.N.R. ci a tuturor românilor". Prin urmare, la Cluj, se judecă dreptul de existență al poporolui român, iar

„existența unui popor nu se discută, se afirmă". Procurorul îi răspunde că delictul nu constă în redactarea „Memorandului" ci în tipărirea și răspândirea lui.

A luat apoi cuvântul Vasile Lucaciu, secretarul P.N.R. El a întărit cele afirmate de Ioan Rațiu: „Memorandul" este opera întregului P.N.R. și există documente care atestă acest lucru. În ședința a VII-a, Teodor Mihali completează cele afirmate de Lucaciu: punctele conținute în „Memorandul" publicat în 1892, și îndeosebi cel referitor la autonomia Transilvaniei, se găseau și în programul P.N.R. publicat cu zece ani înainte.. Prin urmare, de ce pentru programul din 1882 nu a fost trimis nimeni în judecată deși formulările la adresa autorităților maghiare erau mai aspre decât cele din „Memorandul" prezentat împăratului? Procurorul răspunde că nu cunoaște conținutul programului din 1882. Alt acuzat, Rubin Patița, arată că „Memorandul" a fost tipărit și răspândit în popor cu doi ani înainte de proces. Cu toate acestea, nu s-au produs agitații în rândul populației române îndreptate împotriva autorităților maghiare. „Dacă însă românii și maghiarii nu se văd cu ochi buni, apoi nu noi ci jurnalistica maghiară, care ne prezintă drept revoluționari și trădători, poartă vina". În continuare, arată că românii au manifestat pentru conducătorii P.N.R. judecați la Cluj dar, respectând legea, fără a se deda la acte de dezordine. În ședința a VIII-a Patița a luat din nou cuvântul și a arătat că Procesul de la Cluj nu este unul penal ci unul politic. P.N.R. s-a costituit ca partid legal, pe baza legii electorale, recunoscut astfel și de autoritățile maghiare. Conducătorii săi sunt reprezentanții alegătorilor români din Transilvania și Ungaria. Programul partidului are ca prim punct recâștigarea autonomiei Transilvaniei. „De 12 ani am lucrat pe față, în publicitate, cu mijloace legale, pentru recâștigarea drepturilor noastre". Înaintea tribunalului nu stau niște criminali ci aleșii unui popor cu trecut și merite cetățenești. Așternând pe hârtie „Memorandul" membrii Comitetului P.N.R. nu au fost altceva decât „executorii hotărârii poporului". Procurorul neagă că procesul ar fi unul politic și arată că românii au dreptul de a se constitui în partid politic dar, acest lucru nu le dă dreptul de a comite fapte contra legii penale. Arată că, într-adevăr, mai există unele legi care diferă în Transilvania de cele din Ungaria dar, cele două țări sunt unite și, chiar dacă și unii deputați maghiari mai folosesc încă denumirea de Transilvania, se referă la provincie în sens geografic, nu în sens politic, cum apare în Memorandum. Îi invită apoi pe acuzați să facă declarație publică cum că recunosc unirea Transilvaniei cu Ungaria din anul 1867.

În ședința a IX-a din 15 mai 1894, Vasile Lucaciu arată că traducerea în maghiară a „Memorandului" este eronată chiar în punctele esențiale, pe baza cărora conducerea P.N.R. este incriminată. Toate sforțările de a se disculpa rămân însă zadarnice. În viziunea justiției maghiare, liderii PN.R. erau condamnați dinainte. Rechizitoriul a fost citit de procurorul Vita Sándor, cel care a condus ședințele procesului. După ce a făcut un istoric al acțiunii memorandiste, a conchis: „Acuzații nu au rămas între barierele dreptului de petiționare ci… au hotărât tipărirea în limbile maghiară, germană, română, franceză și italiană și răspândirea (Memorandului n.n.) nu numai în patria lor ci și în străinătate". Prin aceasta petiția a luat caracterul de agitație publică pedepsită prin Articolul 173 al Codului Penal cu închisoare de până la 5 ani.

În cele din urmă, la data de 13/25 mai 1894 s-a pronunțat sentința. Cea mai grea pedeapsă a primit-o Vasile Lucaciu, secretarul P.N.R. – 5 ani de închisoare. Ceilalți condamnați au fost: Ioan Rațiu, președintele P.N.R. – 2 ani de închisoare; George Pop de Băsești, vicepreședinte al P.N.R. – 1 an de închisoare; Dimitrie Comșa – 3 ani de închisoare; D.P.

Barcian – 2 ani și 6 luni de închisoare; Nicolae Cristea – 8 luni de închisoare; Iuliu Coroian – 2 ani și 8 luni de închisoare; Teodor Mihali – 2 ani și 6 luni de închisoare; Mihail Veliciu – 2 ani de închisoare; Rubin Patița – 2 ani și 6 luni de închisoare; Gherasim Domide – 2 ani și 6 luni de închisoare; D. Roman – 8 luni de închisoare; Patriciu Barbu – 2 luni de închisoare. La aceasta se adauga plata solidară a unei amenzi în valoare de 3.238 florini. La proces au fost achitați Basiliu Rațiu, Ioan Muntean, Nicolae Roman și Ioan Duma.

Pentru o suită de articole consacrate Procesului de la Cluj, Valeriu Branițe, redactorul ziarului „Dreptatea" din Timișoara, este adus în fața justiției și condamnat la 2 ani de închisoare și la o grea amendă.

Printr-o decizie din data de 16 iunie 1894, semnată de ministrul de Interne maghiar K. Hieronyni, activitatea P.N.R. a fost interzisă sub pretextul că funcționarea sa nu are bază legală.

Văzând că Procesul de la Cluj, departe de a liniști spiritele, le-a agitat și mai mult, iar autoritățile maghiare au ieșit șifonate din această afacere prin faptul că și-au ridicat aproape întreaga presă străină în cap, guvernanții maghiari, pentru a mai îndulci lucrurile, au hotărât să-i grațieze pe liderii P.N.R. La această mișcare tactică a contribuit și faptul că, în 1896, maghiarii sărbătoreau mileniul de când au venit în Pannonia. Cu această ocazie urmau să fie organizate festivități la care să participe și invitați de peste hotare. Prin urmare, guvernanții doreau ca sărbătorile să se desfășoare în liniște și să nu apară în ochii străinătății ca asupritori ai altor popoare. La data de 16 septembrie 1895, conducătorii P.N.R., care își ispășeau pedeapsa în închisorile de la Vaț și Segedin, sunt grațiați de împăratul-rege Franz-Iosif. Imediat după grațiere au început vii polemici între ziarele române și cele maghiare. Primele afirmau că regele Carol I ar fi intervenit pe lângă Franz-Iosif, în cadrul întâlnirii de la Ischl, desfășurată nu cu mult timp înainte, pentru eliberarea fruntașilor P.N.R. ca o condiție pentru rămânerea României în cadrul Triplei Alianțe. Ziarele maghiare infirmă însă această versiune și susțin că grațierea s-a datorat mărinimiei guvernului Bánffy, care ar fi intervenit în acest sens pe lângă împăratul-rege.

Fruntașii români eliberați se hotărăsc să trimită monarhului o scrisoare de mulțumire. Acest gest este interpretat de presa maghiară ca un pas înapoi făcut pe făgașul luptei naționale a P.N.R. Unele vorbesc chiar despre o „împăcare româno-maghiară".

Toate aceste aserțiuni sunt spulberate însă de Ioan Rațiu, Iuliu Coroian și Vasile Lucaciu. Aceștia, imediat după ieșirea din închisoare, sunt intervievați de un redactor de la „Controla" din Timișoara, ziar de limbă română dar, promaghiar și proguvernamental. Cei trei, după ce arată că îi mulțumesc „bunului monarh" pentru generosul act de grațiere, afirmă că grațierea s-a făcut „necondiționat și fără nici un angajament" și adaugă că „ noi stăm neclintiți pe baza politică ce națiunea română și-a creat-o în programul său național".

Bibliografie selectivă

- „Controla", Timișoara, 1895.
- „Dreptatea", Timișoara, 1894-1895.
- „Luminătoriul", Timișoara", 1892.
- Munteanu Ioan, „Mișcarea națională din Banat. 1881-1918", Editura Antib, Timișoara, 1994.
- Păiușan Radu, „Mișcarea națională din Banat și Marea Unire (1895-1919)", Editura de Vest, Timișoara, 1993.
- Popeangă Vasile, „Aradul, centru politic al luptei naționale din perioada dualismului (1867-1918)", Editura Facla, Timișoara, 1978.

SUCCESUL ȘI INSUCCESUL ȘCOLAR AL ELEVULUI

Prof. RAMONA-LOREDANA TOPORAN

Succesul este rezultatul favorabil al unei acțiuni cu condiția ca acțiunea să comporte oarecare dificultăți, să reclame un efort și să-și atingă scopul integral.

Succesul şcolar este un concept folosit în literatura de specialitate din sociologia educaţiei, în special în studiile cantitative. Din punct de vedere convenţional, a avea succes şcolar înseamnă a dobândi competenţe specifice la un anumit nivel educaţional, dar asta nu înseamnă că succesul şcolar nu poate fi definit şi altfel, de exemplu prin atingerea unui anumit nivel educaţional, sau obţinerea unui loc de muncă care conferă un statut social important. Succesul şcolar este evidenţiat prin calităţi superioare ale personalităţii elevului, cum ar fi: capacitate intelectuală elevată (memorie, logică, gândire abstractă şi creativă, imaginaţie bogată şi creativă, spirit de observaţie, coeficient mare de inteligenţă etc.; aptitudini şi înclinaţii deosebite, spirit de independenţă, iniţiativă şi competiţie loială, capacitate de adaptare şcolară şi socială, capacitate de autoinstrucţie, autodepăşire şi de autoevaluare, motivaţii şi aspiraţii superioare faţă de învăţătură şi viaţă, trăsături etice şi sociale valoroase, comportament demn, civilizat, etc.

Reușita școlară sau succesul școlar se referă la obținerea unui randament superior în activitatea didactică, cu respectarea cerințelor programei și a finalităților educației, prin obținerea unor rezultate deosebite obţinute în activităţile ştiinţifice, tehnice, practice, cultural artistice, sportive obţinute la diverse competiţii şcolare interne sau internaţionale. Un rol important în succesul școlar îl au strategiile didactice de tip evaluativ-stimulativ ce oferă posibilitatea măsurărilor și aprecierilor rezultatelor obținute în activitatea învățării. Notele trebuie să fie stimulative, să declanșeze și să întrețină o atitudine pozitivă față de activitatea școlară. Succesul şcolar este exprimat prin note cuprinse între 7 şi 10, obţinute în procesul instructiv-educativ, dar poate fi exprimat şi prin calităţile personalităţii elevului cum ar fi: memorie, gândire logică, imaginaţie, creativitate, coeficient de inteligenţă mare (peste 100), motivaţii şi aspiraţii superioare faţă de învăţătură, comportament demn, civilizat etc.

Actul educaţional la nivelui familiei trebuie să-şi asume răspunderea de a îmbina permanent sfera de viaţă socială cu ”procesul intenţionat pedagogic. Acţiunea educativă în familie trebuie să devină din spontană-conştientă, din întâmplătoare- permanentă, din tradiţională- intenţională, din intuitivă-ştiinţifică.

Insuccesul şcolar este alternativa negativă, ne-favorabilă a randamentului şcolar, fiind numit şi ne-reu-şită şcolară sau eşec şcolar ce evidenţiază rezultatele slabe ale manifestării dimensiunilor personalităţii elevilor. Acestea sunt exprimate prin: capacităţi intelectuale slab

dezvoltate, indisciplină, abateri comportamentale, lipsa motivaţiei, a interesului şi a aspiraţiilor privind învăţătura şi viitorul lor de viaţă, inadaptabilitate şcolară şi socială etc. Problema insuccesului și a succesului școlar i-a preocupat pe tot mai multi dascali, parinti, dar si pe unii elevi. Acestia întrebându-se „De ce sunt copii care nu pot să învețe mai bine?”, „De ce unor elevi nu le place la școală?”, „Ce trebuie să facă părintele sau profesorul pentru a îndemna elevul să învețe?”. Unii, însă si-au pus întrebari precum: „Ce-i determină pe unii copii sa învețe?”, „Cum reușesc unii copii să aibă succes școlar sau de ce au note bune?”, „Cum s-a produs dorința de a învăța și de a fi un viitor om intelectual?”etc.

Eșecul școlar în cele trei forme ale sale: rămânere în urmă la învățătură, repetenție, abandon școlar arată discordanța dintre cei doi poli (capacități, posibilități, interese, nivelul dezvoltării psihofizice, pe de-o parte și solicitările mediului școlar, adică cerințe școlare, exigențe, pe de altă parte. Elevii care prezintă dificultăţi de adaptare la exigenţele și programele şcolare au nevoie de o atenţie sporită din partea şcolii, pentru restabilirea echilibrului şcolar.

Cauzele eșecului școlar:

- *Cauze de ordin fizio-psihologic* - voință slabă, imposibilitatea concentrării atenției asupra sarcinii, lipsa motivației, trăirile afective negative determină apariția eșecului școlar;

- *Cauze de ordin socio-familial - în* familile dezorganizate unde nu există interes și preocupare pentru evoluția școlară reprezintă factorii determinanți ai eșecului școlar;

- *Cauze de ordin pedagogic* - prezentarea ilogică și neatractivă a conținutului lecției, deficiențele de evaluare, stilul autoritar al cadrului didactic sunt de asemenea factori ce determină apariția și întreținerea eșecului școlar.

Bibliografie

- Cârnaț D. M., 2014. Disertație de finalizare a programului de master Psihopedagogia educației timpurii și a școlarității mici. Universitatea „1 DECEMBRIE 1918” din Alba Iulia Facultatea de Drept şi Ştiinţe Sociale.
- Cojocaru Ș. M., 2019. Școala prietenoasă copilului.https://holtis.ro/wp-content/uploads/2020/03/A7.1_Fundamentare-teoretic%C4%83.pdf.
- Cumpănășoiu T-S., 2019. Succes și insucces școlar. UDC: 159. 9-316. 6, https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/89-101_0.pdf.
- Onofrei A-G., 2020. Succesul și eșecul școlar. https://monitorulpsihologiei.com/succesul-si-esecul-scolar/.
- Țoc S., 2016. Familie, școală și succes școlar în învățământul liceal românesc. Calitatea vieții, XXVII, nr. 3, 2016, p. 189–215.
- Vlad R., Vlad M., 2018. School succes and failure - determinants factors and ways to prevent school failure. Journal of Romanian literary studies, Isssue, no. 14, p. 340-343.

Webografie

- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/231-237_3.pdf
- https://www.creeaza.com/didactica/didactica-pedagogie/insuccesul-și-succesul-școlar211.php
- https://dokumen.tips/documents/problematica-succesului-si-insuccesului-scolar.html
- http://playfullearning.ro/centru/conceptul-de-reusitanereusita-esec/
- http://romaniaresponsabila.ro/elevii-de-gimnaziu-si-liceu-au-derulat-campanii-de-reducere-a-abandonului-scolar-in-proiectul-educatia-iti-da-valoare/

PĂDUREA - PLĂMÂNII PĂMÂNTULUI

Prof. DAMARIS ICOBESCU

"O naţiune care distruge solurile se distruge pe sine. Pădurile sunt plămânii Pământului nostru, purificând aerul şi dând putere proaspătă oamenilor săi"
(Franklin Delano Roosevelt)

Cel mai important lucru de care trebuie să ținem cont este păstrarea unui mediu curat. Deoarece este esențial pentru sănătatea umană, având impact asupra sănătății. Câteva pericole pentru sănătatea umană: calitatea inferioară a apei, igiena insuficientă, schimbările climatice, diminuarea stratului de ozon, impactul substanțelor chimice, pierderea biodiversității și degradarea solului.

Mai știm faptul că sănătatea umană a fost și este amenințată de pericole naturale precum furtunile, inundațiile, alunecările de teren și secetele. Acestea se datorează acțiunilor umane precum defrișarea pădurilor, care are impact asupra climei planetei. Lipsa pădurilor duce la încălzirea globală și a efectului de seră, cauza principală fiind acumularea de dioxid de carbon în atmosferă. Distrugerea pădurilor ar produce un imens dezechilibru în cantitatea de dioxid de carbon, acesta acumulându-se în atmosferă, producându-se schimbări majore de climă.

Dacă lemnul nu este exploatat, arborii bătrâni care cad se descompun, asigurând astfel nutrienții pentru următoarele generații de plante.

Pădurile au un rol foarte important în viața noastră de zi cu zi (aer curat, mobilă, materiale și alte accesorii pentru locuință, foile, toate acestea sunt produse datorită pădurilor).

Un alt rol important al pădurilor este faptul că constituie un loc de recreere pentru om, fiind spațiu preferat al multora pentru drumeții sau ture cu bicicleta, putând juca în același timp un rol educativ, prin faptul că în pădure se poate observa și studia biodiversitatea.

Din cauza despăduririlor pe glob, la fiecare 30 de minute, dispare o specie vegetală și una animală. Pădurea trebuie protejată pentru a-și manifesta și dezvolta rolurile sale benefice.

Ție îți pasă de sănătatea ta ?

Atunci ai grijă de mediul înconjurător !

ELEVI DE IERI ŞI DE AZI

MEREU ÎN INIMA MEA

AUGUSTIN MIHAI SIMA,
absolvent al şcolii noastre în anul 2019

Pentru mine experiența Colegiul Silvic "CASA VERDE" Timișoara va rămâne mereu în inima mea. Spun că va rămâne mereu în inima mea pentru că au fost cei mai frumoși 4 ani trăiți de mine până acum. Îmi amintesc cu mândrie și iubire primii mei pași făcuți în curtea celui mai frumos **şi** de valoare liceu. Anii mei de liceu au început cu o adunare în fața liceului a tuturor elevilor și profesorilor, acolo mi-am cunoscut și văzut pentru prima data colegii, profesorii și pe Doamna Dirigintă Uleu Alina. După adunare am mers pentru prima dată în clasa care s-a dovedit a fi ca o casă pentru noi, iar restul casei noastre se termina în căminul liceului unde de-a lungul anilor am avut parte de cele mai frumoase amintiri pe care le poate împărtăși și trăi un elev. În toți acești ani am avut parte de foarte multe momente frumoase, care sunt sigur ca nu s-ar fi petrecut fără ajutorul domnilor profesori, iar acești domni profesori care mi-au oferit tot ce au avut mai bun și fără de care eu astăzi probabil nu aș fi ajuns aici: Doamna dirigintă Uleu Alina care m-a susținut în tot ceea ce am făcut și m-a ajutat să îmi ating cele mai înalte scopuri, care m-a certat și m-a învățat să obțin tot ce am obținut prin muncă și perseverență, vă mulțumesc din suflet pentru tot, va îmbrățișez cu drag! Doamna profesoară Kovacs Alina căreia îi mulțumesc din suflet pentru toate sfaturile, ajutorul și încrederea pe care mi-a oferit-o în decursul acestor ani frumoși. Doamna profesoară Paşca-Cumpănaș Claudia care de asemena a avut încredere în mine și mi-a oferit șansa încă din clasa a 9-a să fac parte din cea mai frumoasă tabăra de vară, iar pe parcursul acestor ani mi-a fost mereu alături cu sfaturi și gânduri bune. Doamnei Profesoare Sîrbu Maria pentru orele frumoase și sfaturile despre oameni și viaţă. Domnului profesor Constantin Picioruș pentru toate sfaturile și campionatele de fotbal unde am fost printre cei mai buni datorită încrederii și muncii pe care am depus-o alături de el. Domnului profesor Ivașcu Vasile care m-a învățat că prin muncă cinstită și dăruire poți deschide orice poartă a vieții. Domnului profesor Kiraly Andrei pentru toate cele învățate în domeniul silvic și pentru orele frumoase. De asemenea, vreau să le mulțumesc tuturor profesorilor pe care i-am avut în acești ani frumoși de liceu, vă doresc tuturor multă sănătate! Domnilor pedagogi le mulțumesc frumos pentru toate sfaturile și lecțiile oferite, le mulțumesc că prin educația pe care am primit-o în cămin legată de punctualitate, curățenie și disciplină am fost pregătit pentru cariera pe care am ales-o imediat după terminarea liceului. Toate amintirile în cămin alături de colegii mei au fost de neprețuit, și acum m-aş întoarce înapoi în cămin alături de ei încă o noapte.

În decursul acestor ani am reușit să fac foarte multe, încă din clasa a 9-a am candidat ca și vice-președinte al consiliului elevilor unde am reușit să câștig candidatura, tot în acel an am câștigat balul bobocilor unde a fost o experiență extraordinară și nu în ultimul rând anul se încheie cu cea mai frumoasă tabăra de vară „Antidrog" unde am cunoscut profesori, elevi deosebiți și tot odată pe domnii polițiști Florin, Alex și Ionuț care au făcut ca experiența sa fie de neuitat. Începând cu clasa a 10-a am candidat ca și președinte al consiliului elevilor, unde cu încrederea și ajutorul elevilor și al domnilor profesori am câștigat, iar cu acest mandat am continuat până în finalul clasei a 12-a. Consiliului elevilor este o voce care trebuie sa se facă auzită prin elevi, o voce care apară și susține drepturile elevilor. Au fost foarte multe activități făcute prin consiliul elevilor, cele mai multe dintre ele au fost pentru a ajuta oamenii sărmani și neajutorați, reamintesc ca în anul 2015 când a avut loc incendiul colectiv școala noastră a adunat una dintre cele mai mare sume de bani, alături de multe alte școli din țară unde numărul elevilor a fost poate și de 10 ori mai mare ca al nostru, iar în ciuda acestui fapt am fost și suntem o școală care luptă pentru semenii noştri.

Curtea liceului este un loc splendid de unde nu îți poți lua ochii, este splendid pentru că și elevii împreună cu domnii profesori formează acest mic colț de rai. Un loc de care rămâi îndrăgostit de la prima vedere. Ar mai fi multe de spus, însă doar într-o carte ar încăpea toate amintirile și minunățiile acestui loc deosebit.

Vă îmbrățișez cu drag și dor pe toți!

* * *

LUNA

ESTERA NEDA,
elevă clasa a IX-a B

Pentru o clipă mi-am dorit,
Mult de tot eu am tânjit
Ca soarele sa apună
Și să răsară măreața lună,
Cu ale ei raze palide,
Cu ale ei sclipiri fade.
Ea, acolo sus singuratică,
Uneori pare melancolică,
Înconjurată de mii de stele.
Toate semănă între ele.
Dar ea e diferită,
Și parcă nefericită.
Tristă și mărginită,
Acolo, strălucind amărâtă.
Oh, de ar veni jos!
Ori ființa eu îmi descos
Și devin un suflet liber,
Ceva uitat, privind spre cer.
Și mă înalt spre ea,
Spre muza mea.
De pe pământ ar veni
Și regii morți la a ei pogorâre ar sosi.
Mi te imaginez o damă elegantă,
Discret parfumată,
Cu un chip palid, ca de porțelan.
Frumoasă și peste zece sau un singur an.
Degetele fine și lungi.
Cu suspine plângi.
Așa îți creez un portret,
Nu e ceva perfect.
Doar o femeie frumoasă,
Cu o silueta gingașă,
Ce suspină și plânge
Până ființa-i se frânge.
A mea iubită,
Pe care nu am avut-o vreodată.

ÎNCEPUTUL MEU

LĂCRĂMIOARA JÎDIC,
elevă în clasa a X-a A

Primul an la Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde" a fost ceva nou și interesant. Chiar dacă acest liceu nu a fost pe gustul meu de la bun început, nu regret nici măcar o secundă că am ajuns în acest loc minunat și că fac parte dintr-un colectiv foarte drag sufletului meu. Dacă vorbim despre prima zi în care am pașit spre poarta liceului pot spune că eram cuprinsă de emoții, nerăbdare și de curiozitate. Eram uimită de ceea ce vedeam în jurul meu. Locul unde se află liceul, este înconjurat de diverse specii de arbori și de vegetație bogată.

Din păcate din cauza pandemiei nu am apucat să îmi petrec foarte mult timp cu colegii, ca să îi pot cunoaște îndeajuns și să am o relație extraordinară cu toată lumea, dar acest lucru nu m-a oprit ca să nu comunic în continuare cu ei și să-i ajut la nevoie. Mă bucur enorm că ei au avut încredere în mine în acest timp și m-au ajutat să devin șefa clasei. Prin această responsabilitate am reușit să mai comunic cu unii dintre ei și să realizez ce oameni faini am lânga mine și ce colectiv frumos suntem.

Timpul pe care l-am petrecut la școală a fost unul unic.

Fiecare moment petrecut lânga fetele mele dragi a fost unul special și aș da orice ca să revină lucururile la normal.

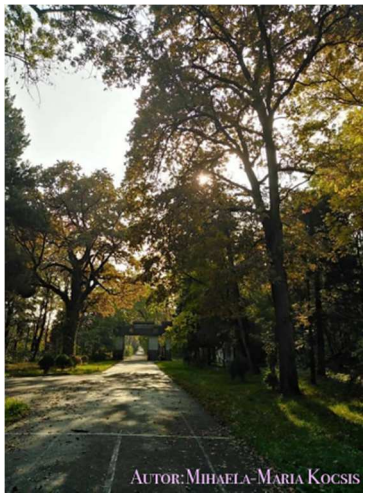

Chiar dacă nu am ramas toți aici în colectiv, nu o să uit pe nimeni și fiecare dintre ei au un loc aparte în inima mea. Le mulțumesc colegilor mei pentru toată încrederea ce mi-au oferit-o, profesorilor care mi-au dat șansa să le demonstrez că pot ceea ce îmi propun și doamnei diriginte care mereu mi-a fost alături în fiecare moment, nu doar legat despre liceu sau învatatură cât şi in exterior. Vă iubesc, oameni frumoși!

Sibiu

BRADUL - ADEVĂR ŞI LEGENDĂ

REMUS BEJENAR,
elev în clasa a IX-a A

Atașamentul meu față de natură și de animale m-a făcut să optez pentru Liceul de Silvicultură unde studiez în clasa a IX-a A.

Pădurea - aurul verde al planetei este unul dintre cele mai de preţ lucruri pe care îl au oamenii. Fără oxigenul pe care arborii din păduri îl produc, omul nu ar putea supravieţui.

Dintre toţi arborii care cresc în păduri, o atenţie deosebită i s-a acordat **bradului**, care are o coroană conică cu frunze acicular persistente ascuțite, verzi, fructele sunt conuri de 10-15 cm pendente cu solzi persistenți necăzători cu temperament de umbră.

Ca simbol, bradul întruchipează veşnicia, rezistenţa şi capacitatea de a creşte în orice condiţii. Bradul, cu crengile mereu verzi, pe lângă aspectul decorativ şi utilitatea ca generator de oxigen, a fost de-a lungul timpului prezent într-o serie de evenimente importante pentru viaţa omului. De exemplu, stațiunile Borsec, Tușnad, Vatra Dornei sunt vestite pentru aerul curat obținut de la brazi. Cura de aer este recomandată pentru tratamentul afecțiunilor pulmonare si pentru ameliorarea unor probleme ale sistemului neuro-vegetativ. Din păcate pădurea are de suferit pentru că zilnic se fac defrișări necontrolate.

În toată istoria umanităţii **bradul** s-a dovedit a fi şi un bun ajutor în ceea ce priveşte construcţia caselor şi a produselor mobiliere. O altă întrebuinţare a bradului este şi în domeniul farmaceutic: din frunzele şi seminţele acestuia se produc diferite preparate medicamentoase.

Dar poate cea mai importantă utilizare a bradului, vie în conştiinţa oamenilor, este în celebrarea Crăciunului. În zilele de decembrie copii şi părinţii sărbătoresc iarna şi naşterea lui Isus Cristos în jurul bradului.

În concluzie la cele spuse anterior, aşa cum se spune pe la noi: Codru-i frate cu românul, iar bradul este frate cu omul!

Iisus Hristos, Sfântul Petru și bradul
- Legendă -

*„Demult, tare demult, când picioarele sfinte ale Domnului Iisus mai păşeau pe acest pământ, s-a iscat din senin o furtună, cum nu se mai pomenise. Iisus Hristos şi Sfântul Petru tocmai se aflau atunci pe drum, la marginea unei păduri şi au cerut adăpost copacilor, care însă se ascundeau, care mai de care mai zgribuliţi şi mai înfricoşaţi. Mândrii **stejari** şi **fag**i nu au vrut să-i primească la adăpostul lor, pentru că abia îşi puteau păzi frunzişul bogat de urgia cerurilor. Unde să-i mai adăpostească şi pe cei doi călători? Merii şi perii au spus că trebuie să-şi apere fructele, sălciile şi plopii s-au făcut că nu-i băga în seamă şi au tăcut.*

*Dintre toţi, doar **bradul** s-a învoit să le ofere adăpost. El a spus: „Fructe mândre pe care să le apăr nu am, frunzişul meu e făcut din ace*

ascuţite care nu se tem de grindină, oamenii mă ocolesc şi mă socotesc nefolositor, dar, dacă vreţi să-mi cinstiti acoperământul cu prezenţa voastră, eu vă voi primi cum voi şti mai bine şi am să învelesc trupurile voastre cu ramurile mele dese.

Zis şi făcut. ***Domnul Iisus şi Sfântul Petru*** *au fost păziţi cum nu se poate mai bine de* ***bradul cel vrednic****. Apoi, furtuna s-a oprit, iar soarele a răsărit din nou Atunci, ieşind din adăpostul cetinei, Iisus cuvântă astfel către brad: „Dintre toţi copacii, tu,* ***bradule****, ai fost cel mai vrednic, iar eu, prin voia Tatălui Meu, te voi răsplăti. Fie ca de azi înainte, iarna, tu să nu-ţi mai lepezi frunzişul ca ceilalţi copaci, ci să-l păstrezi veşnic.*

Apoi, fie ca acele tale înţepătoare să capete o mireasmă care să-i bucure pe oameni, să le dea putere şi să le vindece bolile, astfel încât ei să te preţuiască cum se cuvine. Cât despre lipsa ta de rod, fie ca în miez de iarnă, când toate fructele pământului se vor fi terminat, oamenii să te împodobească şi să pună pe ramurile tale toate bunătăţile, iar atunci când se vor strânge în jurul tău, ei să se gândească la Mine, pentru că tu eşti copacul cel mai drag Mie”.

* * *

MODA PRIMĂVERII 2021 - STILUL CASUAL

MARIA ROȘU,
elevă în clasa a XI-a A

Indiferent cât de mult îți place să te îmbraci elegant sau nonconformist, cu siguranță există zile în care optezi pentru stilul vestimentar casual. Acesta este cel mai răspândit stil fashion din lume, fiind adoptat atât de persoanele care adoră să se îmbrace lejer în fiecare zi, cât și ocazional, de adepții celorlalte stiluri vestimentare.

Cheia stilului casual constă în faptul că permite alegerea și combinarea unor piese vestimentare care să asigure confortul persoanei care le poartă. În cele ce urmează, voi prezenta principalele caracteristici ale stilului casual, piesele vestimentare care îl reprezintă cel mai bine și câteva recomandări de ținute chic care te vor ajuta să arăți impecabil chiar și atunci când ești îmbrăcată lejer.

Stilul vestimentar casual se află la granița dintre cel sport și stilul elegant, fiind cel mai frecvent întâlnit. În plus, în ultimii ani, stilul casual nu a fost destinat doar zilelor de weekend, în care obișnuim să purtăm haine lejere, ci a fost ales pentru fiecare zi a săptămânii, indiferent de specificul activităților pe care le desfășurăm.

Acest trend rămâne valabil și în 2021, an în care vom admira diversitatea obiectelor de îmbrăcăminte confortabile alese de femeile și bărbații din întreaga lume.

Iată care sunt caracteristicile definitorii ale stilului casual în acest an:

Ținutele specifice acestui stil vestimentar sunt realizate din **materiale lejere, cât mai naturale**, având la bază **croiuri cât mai simple**.

- În materie de texturi, **bumbacul, lâna, inul și materialele textile sunt preferate** în cazul pieselor vestimentare confecționate pentru persoanele care adoră stilul casual chic.
- **Materialele sintetice** sunt de asemenea utilizate, în special pentru confecționarea obiectelor de îmbrăcăminte sport, care intră în categoria ținutelor casual.
- **În ceea ce privește accesorizarea specifică stilului casual chic**, **simplitatea este cuvântul- cheie**. Accentul cade pe cele mai noi modele de adidași casual, pe genți practice și fără inserții inutile și pe bijuterii simple, care nu atrag excesiv atenția.

Acestea sunt caracteristicile definitorii ale stilului casual chic, existând desigur diverse situații în care intervin și excepții de la regula lejerității și simplității acceptate în cazul accesorizării casual.

PROIECTE, CONCURSURI ȘI COLABORĂRI

PROIECTUL R.O.S.E. ÎN ANUL ŞCOLAR 2020-2021

Prof. CLAUDIA PAŞCA-CUMPĂNAŞ

Şi în anul şcolar 2020-2021, în ciuda perioadei ciudate prin care trecem cu toţii, inclusiv învăţământul românesc, proiectul *R.O.S.E. - Şcoala, o poartă spre succes* a continuat la Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură „Casa Verde". În cadrul acestui proiect, un număr mare de elevi beneficiază de pregătire suplimentară la disciplinele de bacalaureat. În prima parte a anului şcolar, când funcţionam în scenariul hibrid, orele s-au desfăşurat la şcoală, iar de la finalul lui octombrie, acestea s-au mutat în online. În ambele variante, atât profesorii, cât şi elevii au participat cu entuziasm.

Am discutat cu câteva cadre didactice din şcoala noastră implicate în proiectul R.O.S.E., precum şi cu unii elevi despre opinia lor referitor la importanţa acestor ore extra, care se desfăşoară după program.

Doamna profesor de limba română, Alina Uleu ne vorbeşte despre activităţile R.O.S.E. din ultimele luni: *„În perioada în care elevii unității noastre școlare au fost izolați la domiciliu din caua pandemiei care a dus la închiderea porților școlii, activitățile specifice proiectului european ROSE au continuat, și cred eu, își demonstrează eficiența.*

Atenția în derularea acestora a fost centrată atât pe recuperarea unor noțiuni carente din deprinderile de lucru ale elevilor, cât și pe îmbunătățirea performanțelor de utilizare a limbii române în exprimarea orală și scrisă.

Elevii s-au dovedit, în mare parte, receptivi în a se implica în aceste activități, materialele propuse spre rezolvare fiind soluționate corepunzător de către aceștia.

Utilitatea acestor activități se va dovedi prin participarea elevilor la examenul național de bacalaureat, la care eu am speranța că se vor obține rezultate satisfăcătoare.

Interesul este centrat așadar majoritar pe abordarea subiectelor de tip bacalaureat, ceea ce impune o anumită strategie de desfășurare a orelor, de multe ori generând o reacție de suprasaturație elevilor. Însă acest interes trebuie urmărit cu tenacitate pentru ca elevii să aibă oportunitatea de a accede la învățământ terțiar sau de a găsi locuri de muncă satisfăcătoare pe piața muncii.

În plus, s-a pus accent pe crearea unor dezbateri privind efectele învățării la domiciliu, încercându-se a se găsi utile în soluționarea unor situații punctuale, caracterizate prin dificultatea de a participa/a se implica în activități."

Doamna profesor de biologie, Lăcrămioara Baron ne-a povestit: „*În cadrul proiectului ROSE, la biologie, se desfășoară activități de aprofundare a conținuturilor din programa școlară pentru pregătirea examenului de bacalaureat. Aceste activități sunt organizate pe ani de studiu - clasa a XI-a și clasa a XII-a, două ședințe a câte două ore pe săptămână, cei din anii terminali având posibilitatea să participe și la ședințele celor de clasa a XI-a, dacă doresc.*

Consider că este benefică această participare pentru că elevii de clasa a XI-a conștientizează mai repede importanța pregătirii

examenului în compania colegilor mai mari și dau dovadă de seriozitate și implicare.

În cadrul fiecărei ședințe de pregătire, activitatea este axată pe rezolvarea variantelor de bacalaureat dar și pe recapitularea/ aprofundarea/ învățarea conținuturilor teoretice din partea a doua a liceului. Elevii învață să rezolve fiecare cerință dintr-o variantă de bacalaureat astfel încât să obțină punctaj maxim, conform baremului. Rezolvarea cerințelor este extinsă și nu limitată strict la subiect, obișnuindu-se să flexibilizeze informația, să o ruleze sau s-o adapteze. Cu minim de informații pot obține punctaj maxim, dacă sunt atenți la detalii.

Rolul programului de pregătire este foarte important, din punctul meu de vedere, și îmi doresc ca elevii să participe în număr cât mai mare. Atmosfera de lucru este destinsă, prietenoasă și îmi oferă posibilitatea să-i cunosc mai bine pe elevi, să le aflu dorințele, aspirațiile, lucru mai greu de realizat doar într-o oră de studiu pe săptămână, cât are alocat această disciplină.

Îi invit, așadar, și pe cei care n-au îndrăznit până acum, din varii motive, să participe la orele de pregătire asigurându-i că nu vor avea de pierdut ci doar de câștigat."

Estera Neda din clasa a IX-a B vă transmite: "*Știu, nu sună bine sa îți rupi din timp, după ore (care poate au fost neplăcute sau grele) și să faci o oră de mate și română în plus pe săptămână. Știu foarte bine că ai vrea să te lungești pe canapea și să vezi un film bun (Marvel sper!). Poate ești a IX-a și mai ai mult până la BAC. Adică de ce să pui de acum osul la treabă când mai ai atâta timp înainte?!*

Așa eram și eu mereu. Ei bine, scuze că îți dau vestea asta, dar timpul se scurge la fel de repede cum se scurge apa printre degete. Azi ești în primul an de liceu, ieși la un suc și asculți muzică până în zorii zilei, trimiți mesaje până te dor degetele. Dar imediat de trezești că ești în ultimul an și puf! Monstrul numit BAC îți iese in cale, mare și amenințător, gata să te doboare.

Eu zic că merită să folosești două ore pe săptămână să faci meditații în programul Rose. In primul rând e gratis, deci nu trebuie să te gândești că irosești bani pe care îți puteai procura cafea. Iar astfel vezi un altfel de stil de predare, înveți lucruri noi. Nu există doi profesori să predea în același mod. Poate de la celălalt auzi/ înveți ceva ce profesorului de la oră i-a scăpat fără să vrea. Și gândește-te că azi îți petreci ora liberă făcând mate dar peste ani de zile vei avea o profesie. Și ar fi bine sa înveți in acești ani, că dacă ai trecut de Evaluarea Națională ar fi trist - foarte trist - sa nu sari și peste hopul acesta. Fiecare vrea o slujbă de care sa fie mândru, așa cum se laudă X că e avocat. Ei bine, nu a ajuns avocat peste noapte. A tocit și a învățat de i-au ieșit pe urechi informațiile.

Un singur hop mai e, apoi mergi pe o linie dreapta cu facultatea iar în final, viața ta începe atunci. Și ar fi bine sa poți peste ani sa te lauzi copiilor tăi că ai învățat și ai ajuns unde ești, deși ai vrut să renunți, să plângi și să faci o criza de nervi. E greu acum, dar mereu mai bine sa fie la început greu și spre final sa fie ușor, relaxant. Crede-mă ce spun!»

Și eleva Maria Roșu din clasa a XI-a A ne-a scris: „*Orele de ROSE au importanţa de a ajuta la Bac. Ele te învaţă cum să înveţi şi să fii atent. Pentu mine orele de la ROSE sunt foarte importante deoarece mă pregătesc pentru Bac la limba română, matematică şi biologie. Sunt un fel de meditaţii gratuite."*

Eleva Grigore Ioana din clasa a XI-a B spune şi ea: „*Orele ROSE pe care le facem la şcoală sunt foarte importante deoarece ne ajută foarte mult. Sunt ore pe care le facem după masa, iar cei care intră au un avantaj pentru Bac. Eu le mulţumesc domnilor profesori că mă ajută să învăţ."*

În continuare, vă invit să vedeţi câteva fotografii făcute de elevi la orele din cadrul proiectului R.O.S.E., din primele luni ale semestrului I (la şcoală) şi apoi în online, pe Meet.

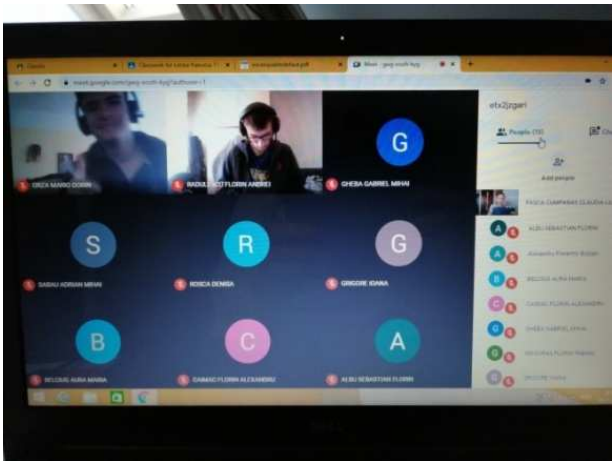

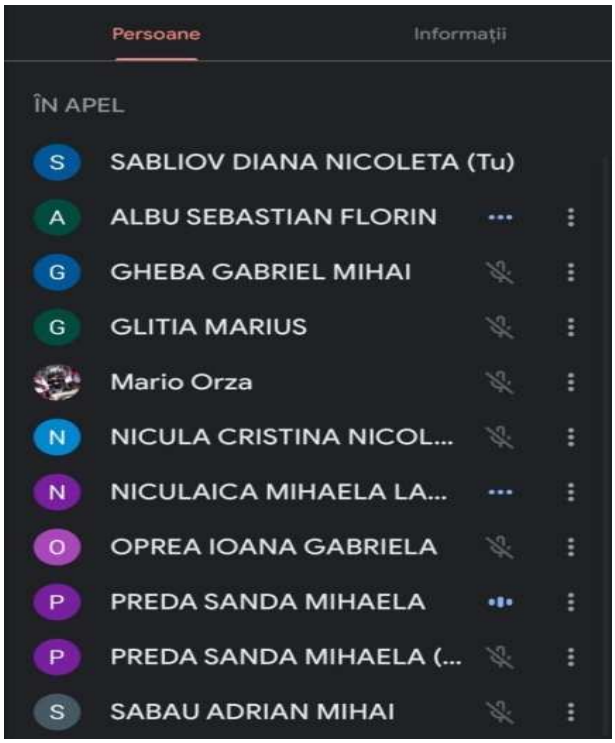
Persoane
Informații
ÎN APEL
SABLIOV DIANA NICOLETA (Tu)
ALBU SEBASTIAN FLORIN
GHEBA GABRIEL MIHAI
GLITIA MARIUS
Mario Orza
NICULA CRISTINA NICOL...
NICULAICA MIHAELA LA...
OPREA IOANA GABRIELA
PREDA SANDA MIHAELA
PREDA SANDA MIHAELA (...
SABAU ADRIAN MIHAI

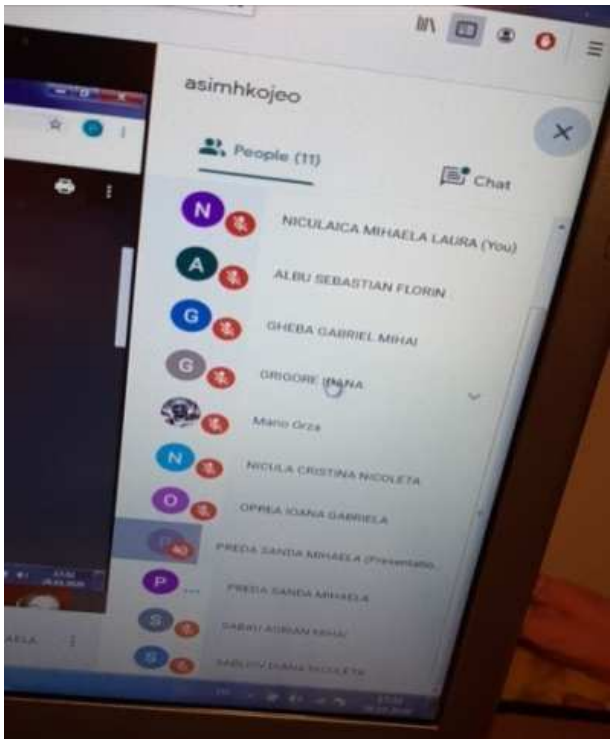
asimhkojeo
People (11)
Chat
NICULAICA MIHAELA LAURA (You)
ALBU SEBASTIAN FLORIN
GHEBA GABRIEL MIHAI
Mario Orza

CONCURSURI ŞI PREMII; PERFECŢIONĂRI

În ciuda şcolii online din ultimele luni, elevii unităţii noastre au participat la câteva concursuri. Dintre participanti s-au remarcat prin premiile obtinute elevii:

- **Ioana Oprea** din clasa a XII-a B - premiul II la Concursul Judeţean de Creaţie Plastică „Nonviolenţa în şcoală - o lecţie despre educaţie, toleranţă, solidaritate şi respect”, profesor coordonator Claudia Paşca-Cumpănaş;

- **Estera Neda** din clasa a IX-a B - Premiul Special la Concursul Naţional de Creaţie Literară / Eseu „Mihai Eminescu”, profesor coordonator Medana Paţcan.

De asemenea, colectivul de redacţie al revistei „Muguri de Gând” doreşte să o felicite pe **doamna profesoară de limba engleză Kovacs Alina** care a avut inspecţia finală şi şi-a susţinut lucrarea cu titlul **„Using music to teach English from intermediate to advanced classes”** în vederea obţinerii gradului didactic I. Coordonator ştiinţific al lucrării a fost doamna profesor universitar doctor Dana Percec.

PAGINI POLIGLOTE

PARIS DANS LE CYCLE DES ROUGON-MACQUART DE ZOLA

(Extras din lucrarea de gradul I - ***Paris chez les romanciers réalistes français du XIXème siècle. Approches didactiques dans la classe de FLE*****)**

Prof. CLAUDIA PAŞCA-CUMPĂNAŞ

Dès la fin de 1867, Émile Zola, le chef-d'œuvre du naturalisme français, caresse l'idée d'un grand cycle romanesque. Il vient de terminer la lecture de *La Comédie Humaine* et il en retient une vision, une société organisée et mue par des forces, et une ambition littéraire, bâtir une immense construction narrative capable de peindre cette société : le roman peut tout. Balzac avait écrit la première encyclopédie romanesque du siècle. Il est le temps de rédiger une nouvelle. Zola partage ce goût et surtout cette confiance du XIXe siècle pour la lecture scientifique du réel: par leur cohérence les savoirs autorisent la compréhension globale du monde et des êtres.

Après trois années de travail préparatoire, Zola a décidé d'écrire l'histoire d'une famille, en décliner les étapes dans une série romanesque, en articuler les épisodes selon les lois du comportement et des déterminismes individuels, sociaux et historiques. L'ensemble de ses documentations aboutit à la constitution d'un arbre généalogique à deux branches: les légitimes (les Rougon) et les bâtards (les Macquart). À partir de là, tout un ensemble de possibles romanesques apparaissent par jeux de combinaison entre les tempéraments et les milieux. Le tout se veut entreprise de dévoilement des corps et des antagonismes sociaux, exploration des zones obscures de la personnalité, mise en évidence de la faille originelle. Les *Rougon-Macquart* sont délibérément enfermés à l'intérieur d'une époque délimitée par le coup d'état du 2 décembre 1851 (*La fortune des Rougon*) et la victoire versaillaise sur la Commune à la fin de mai 1871 (*La Débâcle*). Dans ce cycle romanesque de vingt romans le souci d'un repérage historique exact et précis est très évident, bien que le texte du roman se passe souvent de toute datation explicite. Le lecteur qui connaît l'histoire de France peut identifier les faits, les personnes, les institutions, en référence à l'histoire réelle du Second Empire. On retrouve dans ces romans la vision économique, politique et sociale de Zola. Les *Rougon-Macquart* sont des vraies pages d'histoire sociale.

La condition des individus et des groupes dépend du politique et de l'économique, et elle en est d'autre part l'expression ; elle donne au système politique et économique sa signification humaine. Zola a très bien perçu cette interdépendance et il en a rendu compte avec plus de constance et de diversité que n'importe lequel de ses prédécesseurs ou de ses contemporains, à tel point que toute étude sur l'histoire des classes, de leur condition et de leurs modes d'existence au XIXe siècle est, aujourd'hui encore, contrainte de commencer, au moins par commodité, par une lecture des *Rougon-Macquart* [1]

[1] Henri Mitterand, *Zola et le naturalisme*, Paris, Presses Universitaires de France, 2002, p. 35.

Le roman zolien est le roman des mœurs par excellence. Le naturalisme accentue ce caractère et met en fiction une sorte d'anthropologie culturelle de la France du XIXe siècle et de la vie quotidienne. Parmi les éléments les plus importants, on peut retenir tout ce qui concerne la socialisation de l'espace et du temps. « On pourrait parler d'histoire des classes sociales chez Zola, avec la mise en évidence d'une fatalité de l'œuvre, qui conduit inéluctablement à la déchéance, à la ruine, à la mort. »[2] Dans son vaste cycle romanesque Zola se met à l'écoute de l'histoire, à l'écoute du corps, à l'écoute des *mondes* et à l'écoute des mœurs. Alors, il faudrait parler d'un réalisme ethnographique, apte à repérer et décrire (dans le mouvement même du récit), les habitudes de vie, les mentalités, les codes et les rites qui forment le tissu d'une culture à un moment donné de son histoire. Aucune anthropologie culturelle du XIXe siècle français ne pourrait se permettre de négliger l'apport d'Émile Zola. Ses romans représentent une vraie *mise en scène de la vie quotidienne.* C'est la vie des gens, la vie de la rue, de la maison, du champ, du travail, avec ses événements caractéristiques et ses petits détails particuliers. On apprend à travers la lecture de ce cycle des éléments intéressants sur la vraie vie dans la société française du XIXe siècle.

La grandeur de Zola est de faire passer dans son œuvre monumentale « à peu près l'état contemporain du savoir, selon la formule de Michel Serres, et d'apporter à ce travail de titan à la fois les fruits d'une très large expérience politique et sociale, acquise notamment dans le journalisme, et aussi et surtout le concours décisif d'un souffle romanesque et d'un tempérament épique.»[3]

Guy Robert, un critique du XXe siècle, écrit : « Les *Rougon-Macquart* offrent de la société française un tableau qui, plus systématique même que celui de Balzac, constitue dans l'ensemble un bon document de l'histoire.»[4] Son cycle romanesque, ainsi que les autres cycles de Zola, s'inscrit dans un champ réaliste, celui d'une littérature didactique, une littérature « exposante » dont rêvait Flaubert et qui se voue à l'investigation de l'univers naturel et social, biologique et institutionnel. Si on étudie les dossiers préparatoires que Zola a accumulés avant d'écrire ses romans, on arrive à la conclusion que son œuvre devient un véritable document d'une société, d'un monde. L'écrivain accorde une grande attention au spectacle du monde. Il fait des descriptions minutieuses de l'espace par le regard de ses personnages.

En ce qui concerne l'espace des histoires du cycle, on constate chez Zola une préférence pour la ville. Capitale, grande ville, petite ville de province, le roman du XIXe siècle et, en particulier de Zola, est majoritairement situé dans un espace urbain. Les tableaux, parcours et descriptions de Balzac, les bouleversements parisiens montrés par Zola (avec toutes ses transformations souffertes) présentent la civilisation moderne et dessinent une nouvelle mythologie. La ville est aussi un ensemble de paysages, un spectacle qui requiert une écriture empruntant aux peintres leur terminologie et, en partie, leur technique. Et de toutes les villes de la France, Zola choisit plusieurs fois Paris.

[2] Gérard Gengembre, *Analyse de l'oeuvre*, Paris, Pocket, 2003, p. 136.

[3] Jean d'Omersson, *Une autre histoire de la littérature française – Ecrivains et romanciers du XIXe siècle*, éd. Librio, Paris, 2001, p.109 ;

[4] Colette Becker, *Les Critiques de notre temps et Zola,*, Paris, Garnier Frères, 1972, p. 26.

Ainsi, du vaste cycle de vingt romans, douze de ces romans se déroulent en totalité ou en grande partie à Paris (par exemple *La Bête Humaine* ou *La Débâcle*). Le *Ventre de Paris* s'inscrit dans le quartier des Halles, *L'Assommoir* dans celui de la Goute d'or. *La Curée* se partage entre l'hôtel Saccard en bordure du parc Monceau et l'Île Saint-Louis. *La Bête Humaine* occupe les alentours de la gare Saint-Lazare. *Son Excellence Eugène Rougon* privilégie les lieux du pouvoir, comme les Tuileries ou le Corps législatif ; Eugène habite rue Marbeuf. L'immeuble de *Pot-Bouille* se trouve rue de Choiseul. Avec *Nana*, on fréquente les théâtres, lieux de plaisir, champs de course, l'hôtel particulier de l'héroïne et l'on finit dans une chambre du Grand-Hôtel. *Au Bonheur des dames* nous entraîne dans un grand magasin au coin de la rue Michodière et de la rue Neuve-Saint-Augustin. Avec *L'Argent* on passe de la Bourse à l'Hôtel d'Orviedo, rue Saint-Lazare. *Une Page d'amour* se déroule à Passy, mais les descriptions de Paris accompagnent toute l'histoire du livre. *L'Oeuvre* se déroule dans le milieu des ateliers d'artistes, des cafés, des salons de peinture. *La Débâcle* nous fait revivre la Commune de 1871. L'écrivain se donne comme projet global de faire entrer la ville de Paris moderne dans la littérature du XIXe siècle.

Le lecteur est donc amené à visiter la vieille ville de Paris comme les quartiers remodelés par les travaux d'Haussmann, les quartiers riches comme les quartiers ouvriers, les lieux de travail et ceux de la fête. Zola peint des panoramas de la ville dans *Une Page d'amour*. Sujet de tableau et de descriptions mettant en scène l'activité des hommes, le Paris de Zola fait pendant à celui de Balzac.

La lecture des romans zoliens devient, parmi les autres qualités, une véritable leçon d'histoire, culture et civilisation de la capitale française. Pour un non-initié dans les mystères de Paris, le cycle des *Rougon-Macquart* peut devenir un guide de Paris au XIXe siècle, en nous promenant des Halles au Louvre, des Tuileries à la Gare Saint-Lazare et du parc Monceau aux théâtres et cafés parisiens.

* * *

LE PRINTEMPS

ESTERA NEDA,
elevă clasa a IX-a B

La brise légère qui ébouriffe vos cheveux, la boue que vous emportez chez vous, le temps frais mais avec un soleil léger.

Les soirs où vous sortez et fermez les yeux un instant voulant rassembler vos pensées éparses et ressentir du réconfort dans le vent froid.

C'est le moment où tout reprend vie, où les perce-neige sortent de sous la couverture de neige, le soleil se cache parmi les nuages et on ne sait pas quoi porter, car il fait froid ou il fait chaud pendant la journée. Les matins sont encore gelés et à midi le temps commence à se réchauffer.

Une nouvelle saison, encore trois mois pour réfléchir à l'évolution du monde en si peu de temps!